Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

ps[almi] v[...]. de vno martire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

Require in cōmuni Caplm
Iam non eſtis hoſpites ⁊ ad
uene ſed eſtis ciues ſanctoꝝ
⁊ domeſtici di ſupedificati ſu-
per fundamentum apoſtoloꝝ
et propheraꝝ ipo ſummo an-
gulari lapide chriſto ieſu dño
Omps ſempi- Col. noſtro.
terne deus qui huius diei ve
nerandam ſanctamqꝫ leticiaꝫ
in beati apoſtoli tui bartholo
mei feſtiuitate tribuiſti. da ec-
cleſie tue qſ̄s id amare quod
credidit et predicare qđ docu
it. Per. De ſcō magno marti
re et pontifice Ad vſ̄ ſup pſ̄.
feriales Aña. Iſte cognouit.
Caplm. Iuſtum dedux. V.
Iuſtus coꝛ ſuum. R. Hodie
iubar ethereum ꝑ aſcenſū pur
pureū ad ſalomonis aureū trā
ſijt reclinatoriū. Bibēs paſſi-
onis fluuiū. V. De torrente i
via bibit. ꝓpterea exaltauit ca

Pangat mr̄ Hymn⁹ put
ecclesia ſummi regis p̄-
conia magna di mḡnalia mḡ
ni ſolēnia. Hic primo paſtoꝛ
ouium forma factus humiliū
conſcendit votis omnium: pa
ſtorale faſtigium. Vita doc-
trinis ſplenduit: inſignis ſig-
nis claruit. plus fecit minus
docuit ſic p̄fuit qꝫ profuit. In
corpis exilio et quodam pri-
uilegio vtens in miniſterio an
gelorum conſortio. Poſt ab
apparitoꝛib⁹ tentus ⁊ carnifici
bus pijs profuſis precib⁹ ſugi
ter celi ciuib⁹. Ergo martir
egregie lux et dec⁹ eccleſie tue
plaudentes gl'ie redde celeſti
gratie. Pro tanto p̄ſis meri
to laus tibi ſit ingeīto laus vni
genito. laus tibi ſit paraclyto
Amen. V. Glia et hono. Su
per mag. añ. Magna vox lau
de ſonora te decet ꝑ om̄ia. quo
poli chorea gaudet aucta tali
compare terra plaudit ⁊ reſul-
tat digna tanto p̄ſule o ſacer
magne martir noſtra vota ſu
ſcipe. A- deſto dñe ſup- Col
plicationib⁹ noſtris: ⁊ interce-
dente btō magno martire tuo
atqꝫ pontifice ab hoſtium noſ
defende propiciatus incurſu.
Per dñm. Inuitato. Eternū
trinumqꝫ deum veneremur et
vnum martirio ſcm̄ q̄ vexit in
ethere magnum. pſ̄. Venite.
In p̄mo noc. añ. Vie ſci ma-
gni vie pulchre ⁊ om̄es ſemite
eius pacifice qꝛ lignū vite ap
prehendit. aña. Semitas iu-
ſticie viaſqꝫ ſcoꝝ cuſtodiēs vir
beatus curſum vite i pace cō
ſummauit. añ. Benedictō do
mini ſup caput magni memo
ria eius in ſecula ſeculoꝛū. pſ̄
V. de vno martire. Lcō p̄ma.

Iſte athleta chriſti bea
tiſſim⁹ magnus i apulee
ptib⁹ vnic⁹ pentib⁹ ortus eſt:
Cui⁹ pentes cū eēnt pagani
⁊ paupes nec victū quotidia-

num haberēt creuit eoꝝ filius
magnus. Ceperūt aūt p̄ntes
ei⁹ docere eū dicētes Uade fi
li ⁊ fac op⁹ mercēnarij ⁊ paſce
oues alienoꝝ: vt vel ſic acqui-
ras nobis victū neceſſarium.
Tu. ℞. Uirtute multa ⁊ ſci-
entia p̄ditus ſanctus dei pri-
mabat dignitati martyrum.
Cū fructu op̄m ꝓferens cele-
ſtis ſapientie verba. ℣. A pu
ericia requiſiuit auctorem vite
⁊ animū dedit ad eloquia di.
Cum fructu. Lectō ſecūda.
Nūc cōtriſtari cepit bone in
dolis puer ex penuria p̄entuz
ſuorum. Sed miſante gr̄a di
uina eadē hora eunte puero p̄
viā miſit ad illū dn̄s angeluz
ſuū ſcm̄ q̇ occurrēs ei dixit: vt
quid te video ſic plorare. Nā
me quē p̄ntē conſpicis tecum
loquētē miſit deus vt tibi ferā
conſolatōem. Nunc ergo tolle
qđ tibi dn̄s nr̄ tranſmiſit. Et
dedit ei auri pondera decem.
Tu. ℞. In timore dei patris
ſancti glorioſa ⁊ in ſenſu ei⁹ co
gitatus di. Et om̄is narratō
ei⁹ in p̄ceptis altiſſimi ℣. Pa
ſtor p̄p̄li dei factus ē i ſapiētia
ſermonis ſacri. Et. Lcō iij.
Et cū accepiſſet reuerſus eſt
ad domuz p̄ris ſui gaudens.
Tunc cepit referre p̄ri ſuo q̄li-
ter ei angelus dn̄i apparuiſſet
qui necdū viā dn̄i agnouiſſet
Tūc puer cepit rogare p̄rem
ſuū dicēs. p̄r hec donauit nob̄
dn̄s p̄ ſuā pietatē ita nob̄ op-
tunum ē exinde diuidere cum
paup̄ibꝫ. Et ita op̄ibus com-
pleuerūt vt etiā maiorē p̄tem
auri paup̄ibꝫ erogarent. Tu.
℞. Beatus magnus q̄ſi vas
auri ſolidū ornatū om̄i lapide
p̄cioſo fluenta gratie ꝓpinauit
in populo. Et accepit ſtolam
glorie in conſummatōe ꝟtutꝫ
℣. Factus ē quaſi ignis efful
gens ⁊ quaſi thus redolens ī
diebꝫ eſtatis. Et. Glīa. Et.
In ſecūdo noct. añ. Conſur-
gens diluculo queſiuit bona
martir magnus quaſi florens
lilium germinauit: añ. In te-
ſtamētis pacis ſtetit ſemen il
lius ⁊ vſq̄ in eternuz p̄manet
gloria eius. añ. Exaltauit do
minus in eternū cornu chriſti
ſui: ⁊ dedit illi teſtamētū vite
⁊ ſedem glorie ſue. Lcō. iiij.
Dixitq̄ p̄ri ſuo vade ⁊ com
para oues. ⁊ cum empte eſſent
ita creuerūt vt ex decem ⁊ oc-
to fierent mille. Tunc beatiſ-
ſimus magnus cuz adhuc pa
ganus eſſet de tonſura ouiuz
ſuarum ſaccos impleuit: et p̄
noctes importauit ī ciuitatē
⁊ pauperibꝫ chriſtianis vl̄ vi
duis erogabat. Quibꝫ etiam
precepit dicēs Uidete nemi-
ni dixeritis ſꝫ dicite dn̄s do-
nauit nob̄ de me aūt nemo ſe-
nat. Tu. ℞. Iuſtū ded. Lv.

Tunc deſcendente eo ad ci-
uitatem dñi ageret dies feſtus
dñi hec erat lectio in eccleſia.
Querite et inuenietis: pulſa-
te et aperiet vob. His auditis
beatus magnus figens inten
tionis coꝛ intra ſemetipm ait
Ecce magne iã diuitẽ te dñs
tuus dimiſit ⁊ nũc ꝑ euãgeliũ
tibi maius mãifeſtauit vt ad
lumen ꝑtingas veritatis. a te
nebꝛis redeas ad lucẽ q2 ꝑdi-
diſti qḋ laboꝛaſti ſi fructuȝ la
boꝛis non teneb hoc eſt ſequi
ſaluatoꝛem. Tu. ℟ Sint lũ
bi veſtri pꝛecincti. Lectõ. vi.
Ergo teneo quod tenendum
eſt animo ⁊ omĩa ꝗ reſpuenda
ſunt relinquam: ideo queſiui
vt inuenirem: ideo inueni vt
teneam. Hec ſecũ reuolue bat
animo et meditabatur ⁊ quo-
tidie querebat quõ viã verita
tis inueniret. Hec eo meditã
te apparuit ei angelus dñi in
ſimilitudine homĩs et dixit ei
Nos ſequamur iuſtum ⁊ ſcm̃:
venerabilemq; virum nomine
redemptum ꝑ om̃ia eruditũ.
Tu aũt. ℟ De toꝛrente paſ
ſionis dum bibit in via btũs
magnus ꝑ aſcenſum purpure
um ad regis ſalomonis aure-
um tranſijt reclinatoꝛium. ℣.
Hic fulget miraculoꝛũ gratia
ibi gloꝛia. Per. Gl̃a. Per. In
iij. noct. añ In dño do ſuo cõ
fiſus foꝛtis athleta magnꝰ mi
litum foꝛtiter ſuſtinuit ictus.
⁊ idcirco ad montem virtutũ
tranſmigrauit victoꝛioſus. añ
Quaſi oliua pullulans ⁊ cy-
pꝛeſſus in altitudine ſe tollẽs
Sic vir beatus ad gloꝛiã ſan
ctitatis aſcendit. añ Poꝛre-
xit manum ſuam vir ſanctus
in libationem altaris ⁊ de ſan
guine vue effudit odoꝛem di-
uinũ excelſo pꝛincipi. S. luc.
In illo tpe: Dixit ieſꝰ di
ſcipulis ſuis. Qui vos
audit me audit: ⁊ qui vos ſp-
nit me ſpernit. Et reliqua.
Omelia lectionis eiuſdem.
Ne quis putaret dñi increpa
tionem illis tantũmodo ciui-
tatibus vel perſonis que do-
minum ĩ carne videntes ſper-
nebant. ⁊ nõ om̃ib; qui hodie
euãgelij verba deſpiciũt cõue
nire conſequẽter adiunxit di-
cens: Qui vos audit me au-
dit: et qui vos ſpernit me ſper-
nit: et in audiendo quiſq; vel
ſpernendo euangelij pꝛedica-
toꝛem nõ viles quaſq; ꝑſonas
ſed dñm ſaluatoꝛem immo ip
ſum pr̃em ſpernere ſe vel au-
dire diceret. Tu aũt. ℟ Be
atus magnus iam triumpho
potitus nouit ſuis famul' pꝛe-
bere celeſtia commoda qui to
to coꝛde poſcunt eius petitio-
nes. Illi nimirũ tota nos de-
uotione opoꝛtet committere.
℣. Ut apud dominũ eiꝰ pꝛo